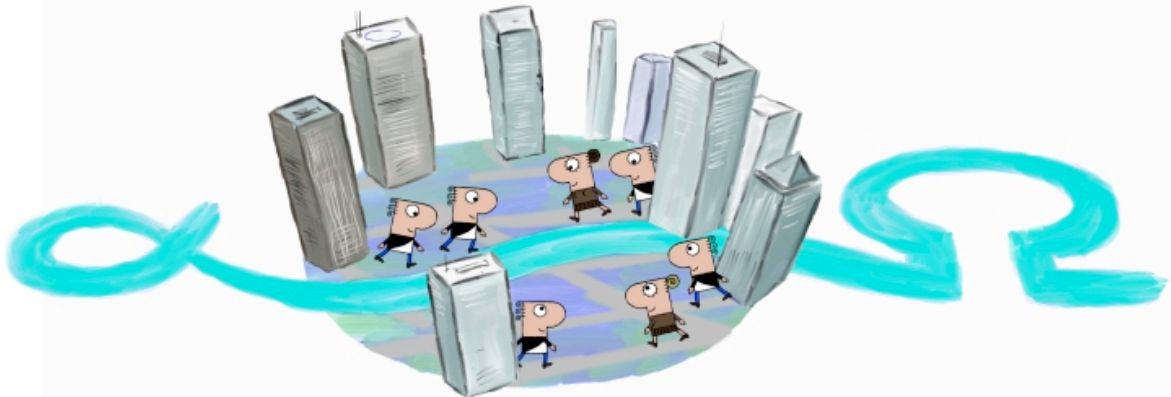

Jaarthemapreek 3

God kent geen tijd

Op 28 oktober 2007 stond de ochtenddienst in de Oosterparkkerk in het teken van het jaarthema "Tijdloos".

In dit document treft u de preek aan die in die dienst gehouden werd. Tevens treft u materiaal aan voor gebruik in de kringen.

Omdat de samenvatting van de preek in de Info vrij karig was, heb ik ervoor gekozen de uitgeschreven tekst van de preek in dit document op te nemen.

Verder wil ik nog even (weer) wijzen op de bovenstaande illustratie, van de hand van Juan de Graaf. God is er altijd, aan het begin en aan het einde (wie goed kijkt, ziet de Alpha en de Omega). Hij doortrekt zo ons totale bestaan, vanuit zijn tijdoverstijgende eeuwigheid. In het "nu" is Hij net zo als in het verleden en in de toekomst. Voor Hem is het allemaal tegenwoordige tijd (Augustinus).

Amsterdam, 31 oktober 2007

Jaarthemapreek 3

God kent geen tijd

Deze keer de tekst van de hele preek omdat de samenvatting op de info wat karig was.

Als je in een kerkdienst moet vertellen aan de gemeente, dat er zich een (heel) aantal mensen aan de gemeenschap van de gemeente hebben onttrokken, dan doet dat pijn. En geeft dat verdriet. Het is ronduit heftig. Want het gaat ergens over!

Waarom gaat dat ergens over? Omdat wij in onze gemeente geloven dat mensen pas echt tot hun bestemming komen, als ze hun geluk zoeken bij de God van de bijbel. En bij de God die Schepper is van dit leven en van de tijd waarin wij leven.

Dat is wat de bijbel zegt, bv in Psalm 37, 4 (of in Spreuken 3, 1 – 5. Of in Fil. 4, 4 – 9).

In die en andere teksten staat, dat als je je echte levensgeluk en levensvrede wilt vinden, dat je dan bij God moet zijn, de Vader van Jezus Christus. Wat er ook aan de hand is in je leven, hoe je er ook voor staat: deze God is er altijd bij, om je Zijn geluk te geven. En dat is een geluk dat alle "aardse" vreugde te boven gaat (zie hierover bv Rom. 8, 18; 2 Kor. 4, 17; Ef. 3, 19; Fil. 3, 9 en 4, 7).

Wij geloven dat God bestaat, ons leven heeft gemaakt en het ondanks onze keuzes en debacles toch weer herstelt, recreëert.

En dat is weergaloos. Dat mag je niet missen!... En wat doet het dan pijn als je ziet dan mensen die dit "gedachtegoed" om wat voor redenen dan ook de rug toe keren...

Ik wil hier wel gelijk bij aantekenen, dat de kerk hierbij ook schuld draagt. Zij heeft verzuimd om op een volmaakte manier dat beeld van Hem te weerspiegelen, dat God er wel in heeft gelegd. Daardoor is de werkelijke gestalte van God, zoals de kerk die had moeten tonen, in de mist van misverstanden terecht gekomen. Ik denk dat het gebed dat we straks bidden, mag beginnen met een schuldbelijdenis van onze kant....

God is weergaloos. Dat is ook wat Johannes, de schrijver van het boek Openbaringen zo enthousiast maakt (en = in; thou = theo = God; dus: in God zijn).

Hij had al zoveel ontvangen: als discipel van de Heer Jezus (die Hij NB gezien heeft na Zijn opstanding uit de dood). Als leider van de eerste christelijke gemeenten (oa. in Efese, waar hij het doorgaande werk van Jezus zag gebeuren). En nu, aan het einde van z'n leven in een hele reeks visioenen die hij persoonlijk van Jezus ontvangt (vs. 9 – 11).

Bizar

Maar Openbaringen is zo'n bizar boek. Hoe kun je daar nu enthousiast over zijn? Hebben die mensen die zich nu onttrokken hebben niet gewoon gelijk? Geloof is de moeite van kerklid zijn niet waard... Zo bizar als dit boek is, zo bizar is de kerk en het geloof vaak ook. En zo bizar lijkt God ook te zijn...

Inderdaad: Openbaringen is een bizar boek. Maar waarom is het bizar? Dat heeft alles met ons als mensen te maken. Wat laten we ons inpalmen door allerlei dingen, behalve door Gods geweldige liefde. Wat laten we ons bepalen door al onze bezigheden met carrière, uiterlijk, gezondheid, tijdelijke vreugden (euforie), etc. etc. Tot in de kerk toe! En wat spannen we ons in om, gedreven door de grote tegenstander van God (de satan), ten koste van wat dan ook, aan onze trekken te komen... Tot in de kerk... Ten koste van medeleden....

Maar moet je kijken wat dat oplevert... Openbaringen staat vol met de gevolgen van deze manier van doen onzerzijds... Ellende, verdeeldheid, valse profetie, oorlog, verderf, triestheid, ... Maar dan, en dat is het meest bizarre, dwars door alles heen wordt er in de visioenen ineens een andere macht getoond... Een macht die alles te boven en te buiten gaat: de almachtige God die bezig is alles tot een goed einde te brengen. Voor iedereen die Hem wil aanvaarden als God en Heer. En die zich Zijn liefde wil laten welgevallen... (zie h. 21 en 22).

En Johannes is nu zo enthousiast, omdat hij mag verkondigen dat

God de wereld niet heeft laten stikken in zijn eigen bagger, maar haar uit de modderpoel heeft gered (Psalm 40, 2) (zoals Hij ook beloofd heeft te doen trouwens, al vanaf het begin van de wereld (Gen. 3, 16)). En hoe die God die redding en overwinning dwars door alles heen beschikbaar stelt aan hen die geloven in Jezus, de Verlosser van de gevallen en gebroken wereld (zie vss. 9 – 20).

"Gelukkig wie dit voorleest en gelukkig wie dit hoort .... en zich houden aan wat hier gezegd wordt..." (vs. 3). Dat is waar God op uit is voor ieder mens (1 Tim. 2, 4): het geluk voor het leven! Het gaat dus ergens over, heb je dat in de gaten? Als mensen zich van die God losmaken.

Visioen

Stel je dat voor. Zo'n oude man. Ergens op een verlaten strand...

Je moet je voorstellen dat Johannes door de Romeinse keizer (Vespasianus of Domitianus, daar is men het niet over eens, er scheidt een jaar of 20 aan) wegens zijn christelijke leringen verbannen is naar een eiland in de Middellandse zee, Patmos. Daar ontvangt hij in de stilte de visioenen van Jezus, de opgestane Heer (vss. 9 – 20)

Die loopt daar te mijmeren, op zijn oude dag. Terugdenkend aan wat er allemaal is voorgevallen in zijn lange leven (Johannes werd volgend de overleveringen rond de 100 jaar oud!). Misschien wel met de gedachte dat het allemaal voorbij is.

En dan is daar ineens, op een zondag, die verschijning van Zijn Heer (1, 10): "Johannes, Ik wil graag dat je het volgende nog voor mij doet... Schrijf de visioenen die ik je laat zien op, en stuur ze naar de christelijke kerk in deze gebroken en tumultueuze wereld. Zodat ze worden bemoedigd. En kiezen voor het leven dat Ik wil geven. En zodat ze standhouden in het geloof... Wie hoort en gelooft, hem zal Ik geven (zie h. 2 en 3)".

Kun je je voorstellen dat Johannes hier enthousiast over wordt. Want het gaat over levensgeluk. Dat mag hij uitdelen. Op gezag van Jezus. Als gezondene van Hem, apostel.

Indrukwekkend

Als je het boek of de brief (eigenlijk is Openbaringen beide) dan zo doorleest, dan vind ik het indrukwekkend. Wow, wat gebeurt er veel. En wat is dat heftig. Het één na het andere staat op de rol (... zie 5, 1...). Wat indrukwekkend is dat, ontzagwekkend.... Onheilspellend misschien ook wel. Want waar zit jij in dit verhaal? Waar zitten anderen in dit verhaal? Hoe moet je het opvatten? En hoever zijn we nu?

Dat is inderdaad een spannende vraag. En het lijkt wel alsof Jezus en Johannes dit ook weten. En daarom het boek beginnen met die woorden die we zojuist gelezen hebben: "O.K., het is spannend wat er staat te gebeuren. En het komt erop aan.... Dat je kiest voor Jezus als je echt wilt leven. Dat je je toevlucht zoekt in Zijn kracht en liefde om stand te kunnen houden. Maar voor alles: dat je beseft dat alles van het begin tot het einde in Gods machtige handen ligt... En dat willen we je voor alles laten weten".

Want is dat niet wat je zovaak voelt? Dat dingen tussen Gods vingers doorglijpen? Dat Hij ook niet meer weet hoe de ongedempte trilling van de wereldgeschiedenis uiteindelijk zal eindigen? Of misschien nog wel hoe.... In een groot debacle namelijk. Alleen dat Hij ook niet meer weet hoe de beheersing terug te krijgen, hoe de macht in handen te houden... (zou dit projectie zijn ...)

Ja, waar moet je dan nog heen, als je zo tegen de dingen aankijkt. Geen, of hooguit een onmachtige god. Die lijdelijk moet toezien hoe het door Hem gestarte uurwerk langzaam af aan het (af)lopen is (vgl. Leibniz die er zo over dacht). En jij zelf? Ach, je ziet wel. Of je vlucht weg naar eenzame plaatsen ergens in het bestaan. Om te ontdekken dat echt wegvlugten niet kan....

Ja, indrukwekkend is dit dan, ontzagwekkend, onheilspellend eigenlijk vooral... Maar ik denk dat Johannes op ingeving van Jezus juist daarom dit boek zo begint:

Ik, zegt God, ben Degene die is, en die was, en die aan het komen is... Ik stond aan het begin van alles. En ik ben er aan het einde van alles. En Ik ben er bij alles er tussenin.

Die manier van zeggen van Ik ben de Alpha en de Omega is typisch Grieks om een totaal geheel aan te geven. En die manier van zeggen met is, was en komt is typisch hebreuws, om aan te geven dat God er altijd al was, is en zal zijn: Zijn totale alomtegenwoordigheid

zagezegd. Het Griekse is m.n. betrokken op het inhoudelijke en het joodse hebreeuwse op de totale existentie.

M.a.w.: God is volmaakt betrokken op het totale mensenbestaan!

God kent geen tijd

Nog voordat Johannes begint met de ontzagwekkende en huiveringwekkende geschiedenis te onthullen (*apokaluptoo* = open – baren, ont – dekken, onthullen, ontsluiten van raad), mag hij de lezers en de hoorders eerst op een bepaald spoor zetten. Namelijk op het spoor van de God die ver boven dit alles (waar hij het zo dringend over gaat hebben) verheven is. Alsof hij zeggen wil: de boodschap die ik breng is echt heel heftig. Wees je dat wel bewust. Het gaat ergens over. Maar wees je, als je dit alles leest of hoort, tegelijk vooral bewust van Gods eeuwige Tegenwoordigheid.

Iets anders gezegd: God kent geen tijd....

Wat ik bedoel is: God wordt door de tijd niet beperkt of medevergankelijk gemaakt. Hij is niet, zoals wij, onderworpen aan de tijd en de voortgang daarvan. Of aan de vergankelijkheid die als gevolg van de tijd doorgaat. En wat we niet achter terug kunnen gaan.... Nee, God is onschendbaar eeuwig! En vanuit Zijn eeuwigheid heeft Hij betrokken op de tijd, heeft Hij de tijd gemaakt!

God is eeuwig.

En staat dus als zodanig boven de tijd.

Dit is een intrigerende gedachte.

Allereerst dat eeuwige.

Hierbij moet je niet denken aan een eindeloos lange hoeveelheid tijd achter elkaar...

Eeuwigheid is niet een kwantitatieve superlatief van tijd. Nee, eeuwig zijn is iets dat kwalitatief totaal verschilt met tijd. Hoe precies, dat is best lastig te zeggen voor een mens die alleen maar tijdelijkheid voor ogen heeft....

Maar je zou kunnen denken aan al die belemmeringen die tijd met zich meebrengt. Die zijn er in eeuwigheid niet meer. En die spelen God, om zo te zeggen, dan ook geen parten, zoals dat wel bij ons het geval is.

God is eeuwig. Hij is boven de tijd verheven. Er is bij Hem dus geen opeenvolging van momenten van verleden, heden en toekomst. Vgl. bv Psalm 90, 4 hierover of 2 Pet. 3, 8.

Augustinus wees er al op dat voor God alles tegenwoordige tijd is. De tijd staat God als geheel voor ogen, zegt hij, zowel ons verleden, als ons heden als ook onze toekomst.

De Amerikaanse theoloog en psychotherapeut David Seamands schrijft in één van zijn bekende boekjes over het herstel van leven in en door Jezus, dat God bij machte is om beschadigingen die iemand opgelopen heeft in zijn verleden, te genezen. God kan namelijk terug in de tijd met jou. En dan daar alsnog dingen genezen en/of ten goede keren. Hij wijst er hierbij dan op dat we ons in onze bezinning hierop moeten realiseren dat Jezus Christus gisteren en heden Dezelfde is (Hebr. 13, 8). Ook verwijst hij naar het woord van Jezus "Eer Abraham was, ben Ik" (Joh. 8, 58) (zie D.A. Seamands, *Groeien naar volwassenheid*, Hoornaar, 1986, p. 28). En hij wordt in deze gedachten gesteund door grote theologen zoals Karl Barth en W. Pannenberg.

Is dit niet geweldig!

Een vorige keer zagen we hoe God de tijden in Zijn hand heeft (zie de preek van 30.9). En dat is wat nu ook weer naar voren komt. Maar het is nu nog meer dan dat: God die vanuit Zijn eeuwigheid op het totaal van je leven betrokken is, was en zal zijn. En dat wat er ook gebeurt is in je leven, en wat er ook aan zal komen, dat God daarbij is.

God is, was en komt

Want dat is wat Johannes hier duidelijk wil maken, te uit en te na. God is, was en komt in Zijn Almacht. Hij is erbij! En dan niet als Big Brother, om je te betrappen.... Maar om je te begeleiden op je levensreis. Op weg naar het beloofde land.

Juist hier, op dit punt in de bijbel namelijk, komt Johannes terug op Gods Zelfopenbaring aan het volk Israël en aan Mozes die onderweg zijn naar Kanaän: "Ik ben" zal met je meegaan. Ik zal er zijn, Ik zal je niet verlaten.

† ooster
park
kerk

Precies: JHWH. Die merkwaardige en wat mysterieuze Godsnaam. Waarvan we in onze tijd niet of nauwelijks kunnen bevatten wat die nu zou moeten betekenen in zijn volheid. En de joden vinden de Naam zelfs te heilig om uit te spreken, zoveel respect en ontzag hebben ze ervoor.

Maar deze naam komt hier weer terug. Vanuit het oude testament, bv. Ex. 3, 14 En het aardige is dat in het OT de nadruk bij deze Naam vaak ligt op het aspect van trouw. Trouw aan toezeggingen die de Heer had gedaan aan vorige geslachten. In Ex. 3 aan Abraham. En nu hier in Openbaringen mag je de hele bijbel daarbij betrekken. Wat Johannes duidelijk maakt is: "God zegt nu opnieuw toe, dat Zijn beloften op het punt staan volkomen in vervulling te gaan.... De tijd is nabij (vs. 3c)".

Dus bij dat besef van God is eeuwig, gaat het ook vooral om het besef dat God met Zijn toezeggingen en beloften eeuwig is. En dus daarmee op elk moment in je leven genezend en herscheppend aanwezig kan en wil zijn. Want dat is waar het in Gods verbond, beloften en toezeggingen telkens weer om gaat: Ik wil je genezen. Ik wil je terug als de mens die ik in mijn gedachten had toen ik je schiep!

Vooraf nu

Zo mag je dus leven met die God voor ogen. Hoe tumultueus het leven zich ook rondom en bij je afspeelt. God is overal in je leven op gelijke wijze met gelijke intensiteit aanwezig op elk ogenblik.... Voor God is nooit iets te voorbij om het niet alsnog te kunnen genezen, aan te raken,...., er bij te zijn...

Dat brengt me bij een tweede opmerking die ik aan de hand van deze tekst graag wil maken. Dat geldt dus ook voor het "nu". En, omdat we in het nu het meest actueel leven, omdat dit het meest direct inwerkt op onze existentie (om het even zo te zeggen) mag je ook zeggen: *vooral nu*.

Dat blijkt uit het feit dat Johannes tot twee keer toe zegt: de God die **IS**, was en komt (vs 4 en 8).

Hij begint met het nu! Nu **is** God zo bij jou aanwezig.

Nu glijpen de dingen van het leven niet tussen Gods vingers door.

Nu wil Hij genezend en herscheppend bezig zijn in jouw bestaan.

Want zoals Hij er altijd al was (lees maar in de bijbel hoe dat was!), zo is Hij er voor alles nu ook.

Dit is uitermate troostrijk: de God die ooit zei, dat Hij de zonde en de Boze zou verdelgen, en die dat gedaan heeft aan het kruis van Golgotha, die is er nu op een net zo intense manier als toen, om er in jouw leven te zijn.

Want God kent geen tijd. Hij is en was en komt. God is TIJDLOOS....

Dat nog even tot slot trouwens: Hij is ook ~Degene die aan het komen is (zo staat het er eigenlijk). Ook weer in diezelfde hoedanigheid. Als Verlosser van de wereld. Als Hersteller, Genezer. Die dan al Zijn toezeggingen werkelijkheid laat worden. Daar mag je naar toe leven. Daar mag je je focus op gericht houden.

Slot

Wat is het nodig om je ogen van geloof op die werkelijkheid gericht te houden. Want wat komt er wat op je af. En Johannes geeft daar die visionaire blik op. En laat ons meekijken. Het gaat ergens over!

Dit brengt me weer terug bij het begin van de preek. Die onttrekkingen. En die mensen die God niet interessant vinden. Of die door de kerk niet hebben ontdekt, hoe "interessant" God eigenlijk wel is...

Hoe moeten we daar nu tegenaan kijken? Wat moeten we daar nu mee?

Voor alles moeten we ons besef richten op deze alomtegenwoordige God, die is, was en komt. Hij is tegenwoordig, ook in het leven van deze mensen.

Het tweede is, dat we ook mogen weten dat God iets dat Hij is begonnen, altijd afmaakt. Hoe dat ook zal zijn (Ps. 90, slot).

En het derde is, dat wij geroepen zijn om voor deze mensen en voor alle mensen te bidden, dat zij tot erkenning van de waarheid komen (1 Tim. 2, 3 en 4).

En God is erbij. Niets of niemand kan iemand uit Zijn handen roven (Vgl. Joh. 10, 29 of Rom. 8, slot). Ook al zien wij dat vaak niet direct zo 1-2-3.

**† ooster
park
kerk**

Laten we nu afsluiten met gebed. En God vragen of wij in het besef van deze machtige God mogen leven. Voor de mensen die zich hebben onttrokken, zal zo apart worden gebeden.

Voor de kring

- neem voor de totale bespreking ong. 45 min. (bv. aan het begin van de avond, na het eten (als je dat doet))
- Start als gespreksleider even kort met een in herinnering brengen van waar het ook mar weer over ging de afgelopen zondag, in de dienst en in de preek.
- Maak een rondje (ong. 10 min.) waarin ieder kot kan aangeven wat bij hem/haar is blijven hangen van de afgelopen zondag: wat heeft indruk gemaakt, waar werd je blij van, of waarvan juist niet, en dergelijke dingen
- Probeer samen te komen tot een korte samenvatting van de boodschap van de dienst (en de preek of allebei apart). Neem hiervoor een minuut of 10 - 15
- Gebruik de rest van de 45 min. (ong. 20) voor de bespreking van de vragen hieronder (die ook op de OPK Info stonden).
- Voor de kringleider nog een paar punten:
  - de genoemde tijdsindicatie hierboven is een indicatie. Dat wil zeggen: als er aanleiding is om een (goed) gesprek langer te laten duren, prima. Doen! Kijk maar waar je uitkomt. Het gaat op de kring in de allereerste plaats om kwaliteit van samen – zijn en veel minder om kwantiteit (hebben we wel 45 min. gepraat over de preek...).
  - Attendeer de kringleden even op het leesrooster dat voor persoonlijke stille tijd of tafellezing kan worden gebruikt. Ook staat er een suggestie hieronder voor persoonlijk gebed.

Om over na te denken / te praten

1. Ga eens na wat voor jou het meest bijzondere is van het feit dat God is, was en komende is
2. God omsluit de tijd met Zijn eeuwigheid. Wat zou dit voor jou kunnen betekenen, bv ten aanzien van je verleden?
3. Probeer samen met anderen eens onder woorden te brengen wat je nu eigenlijk echt vindt van de gedachte dat God voortdurend nabij is. Hoe ervaar je dat?
4. Wat maakt het lastig om God als eeuwig voor te stellen en dan ook nog betrokken op ons leven vandaag? Wat kun je er aan doen om je dit beter te kunnen voorstellen?

Lees (je) wijzer, week 44

Ma	Ex. 3, 7 – 15	"Ik zal er zijn"
Di	Psalm 90	Gods eeuwige trouw
Wo	Jes. 44, 1 – 8	De Eerste en de Laatste
Do	Matt. 28, 16-20	Altijd nabij
Vr	Joh. 8, 48-58	Eer Abraham was, ben Ik
Za	2 Petr. 3, 1-10	1 dag als 1000 jaar

Voor persoonlijk gebed

Vraag God om toenemend besef van het feit dat Hij eeuwig is en wat dat kan betekenen voor jou, voor je "nu", voor je verleden en voor je toekomst